

РЕШЕНИЕ

№ 11423

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6845** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), срещу Решение № 2734 от 11.06.2024г., постановено по НАХД № 6129/24г. по описа на СРС, НО, 11 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Излага доводи, че процедурата по издаване на електронен фиш представлява допустим от правото и законосъобразен процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата

според категорията на пътното превозно средство, включително и нарушенията по чл.179, ал.3 - ал.3в от ЗДвП. Излага допълнителни съображения за незаконосъобразност на решението на СРС. Искане за отмяна на атакуваното решение. В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от юрисконсулт Г., която поддържа жалбата, претендира за разноски.

Ответникът по жалбата - „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, не се явява и не се представлява по делото, в допълнение се позовава и на Решение на СЕС по дело С-61/2023г. Допълнително представя молба и изразява становище по същество за неоснователност на касационната жалба. Не претендира за разноски.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Установено е, че „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД със законен представител Г. Я. С. е собственик на пътно превозно средство - товарен автомобил МАН ТГС, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С.

На 16.06.2021г., в 04:40 часа, е установено нарушение № С5А7ВЕЕ0С7665D04Е053021F160АС7FE, с ППС товарен автомобил МАН ТГС, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна

маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10. ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

При тази фактическа обстановка, е издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закон за пътищата № [ЕГН]. Със същия, на основание чл. 187а, ал. 2, т.3 вр. ал.3 вр. чл.179, ал.3 б от ЗДвП, на „ИНСА ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да уважи жалбата, съдът е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП, поради което е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал.

3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в следствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

В горния смисъл е и практиката на АССГ / Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др./

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да се обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Предвид изложените съображения касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора, се следват разноси на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение, но тъй като не са поискани съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2734 от 11.06.2024г., постановено по НАХД № 6129/2024г. по описа на СРС, НО, 11 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: